

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Frat autem Henrico regi, vt diximus, coiunx, consors regni, clara atq[ue] nobilissima, nomine Matildis, filia Theoderici comitis de Ringelheym, ex eadem Saxonum gente, cui fratres essent & wedekindus, Immotus, atque Reginbertus: à quibus magnæ nobilitatis propago disseminata est. Hic est Reginbertus, qui pugnauit in Danos incurstantes, multoq[ue] tempore Saxoniam vexantes: vicitq[ue] illos, liberans patriam ab illorum incursionibus. Erant autem omnes hi, rex cū regina, & qui antè nominati sunt, ex stirpe & wedekindi, magni ducis Saxoniae, qui bellum gesit in Carolum Magnum per annos XXX. Genuit autem Henrico Matildis ante regnum Gerbergam filiam: quam despontit Giselberto Lotharingiae duci: Filium quoq[ue] Ottoneum industrium, viuidum, elegantem, & omnibus naturæ donis foris & intus abundantem, qui patri succedit in regno. Post regiam verò suscepitam dignitatē genuit Henricum patri cognominē, virum fortē & illustrem, quem post rebellionem Otto frater exaltauit: ex cuius etiam stirpe Imperatores prodierunt: Tertium genuit Brunonem, pontifica dignitate Coloniae honoratum: & qui cum pontificatu ducatum Lotharingiae administraret: quod suo loco memorabimus. Duxit autem Otto filius regis viuente patre vxorē ex gente nobilissima Anglorum, filiam fratris Adelstani regis, quem alijs Otgid, alijs Edid appellant. Recordabantur Angli originis suae, quod ex Saxonibus ante aliquot secula egressi, Saxonum affinitatem repetebant. Peperit eu Ottoni Ludolphum filium: qui distractus, patri aliquando rebellauit. Sed h[ec]c infrā. Henricus autem rex ea fuit circumspectione, vt in omni gente sua rarus aut

aut nullus esset, qui de magna re, se non gauderet
illo muneratum: nemo fuit clarorum in gente virorum,
quem non praeclaro munere, aut officio, pro cuiusque
virtute donaret. Erat vir omni in loco & opere prae-
puis: etiam in relaxationibus animorum eam seruauit
integritatem, vt laxatum, non solutum eum, qui at-
tenderet, videret: In conuiujs satiis iucundus, nihil
tamen regalis discipline minuebat. Tantum auth-
oritatis in eo pondus fuit, vt etiam ludenti non crederet
ad aliquam se lasciuiam dissoluendos.

CAP V T XII.

Inter multas autem huius Henrici laudes ea pre-
pua est, quod in Saxonia prouincia sua, primus vi-
rum rebus ordinem dedit: Vrbes immunitas iussit mo-
ris & fossatis cingi, propter incursionem Vngarorum:
& si postea barbari claustris Scythiae erumperent: quo-
longè post fecere Turci, fecere Tartari: Sed Vngarii
diu pro muro erant reliqua Christianitati ab illorum
incursionibus. Deinde quod vrbes legibus & moribus
formauit: Iuuentutem ad arma iussit exerceri: vnde
etiam vbi opus euenerit, in expeditionem secum duxit,
quos etiam militaribus suis coequauit. Agros distinxit,
constituens quantos quique pedites in armamitterent
ad generalem terræ expeditionem. Ab initio ipse vrbo
aliquot fundauit, Quedelinborg & Goslarium: qua-
uis eam vrbem nonnulli inscribant Henrico III. sed illa
consummavit, quod iste inchoauit. Misnam quoq; v-
bem ad Albis ripam Henricus communiuit: constituit
in ea primus episcopum, vt esset incursioni Vngarorum
vel primum repagulum. Vrbem Merborg hic rex re-
terem renouauit, & in sublimi extulit. Paruit autem
tum Misna, & magna Turingia pars Saxonibus: que

abilla
à duca
Herman
xonie,
comme
raneat
esse pe
pore He
dauit d
lit in V
cum, V
diu per
quod d
archiep
vrbem
gens d
suam M
Seruat
deearat
etia in
loco qu
vnden
leue. F
dininis
uocauit
stirpis
pus, int
quod d
dit Nor
si vagat
H